IMPLICAȚII PSIHOEMOȚIONALE LA PERSOANELE VICTIME ALE BULLYINGULUI

Mariana GRIGORIȚĂ,

masterandă, anul 2, Facultatea de Psihologie, Științe ale Educației, Sociologie și Asistență Socială

CZU: 159.9.072.4:373.064.3 mrgrigorita2808@gmail.com

În mediul educațional, starea psihoemoțională a copiilor este importantă, deoarece influențează reușita academică și dezvoltarea armonioasă a personalității elevului, însă bullyingul se consideră a fi un factor ce împiedică dezvoltarea armonioasă a copiilor și starea lor psihoemoțională.

Potrivit lui Dan Olweus, bullyingul este atunci când un anumit elev este expus la acțiuni negative din partea unuia sau mai multor elevi, în mod repetat [1, p. 1173]. Randall asociază bullyingul cu „un comportament agresiv care decurge dintr-o intenție deliberată de a provoca suferință fizică sau psihologică altora”[3].

La cercetare au participat 20 de subiecți, 10 victime ale bullyingului și 10 subiecți fără experiența bullyingului, dintre care 10 fete și 10 băieți cu vârsta cuprinsă între 12 și 14 ani. Participanților li s-a propus să completeze: Chestionarul BVQ - Bully/Victim Questionnaire, Dan Olweus, 1996, Test pentru evaluarea nivelului de reziliență de Al Siebert, Scala de evaluare a nivelului de stres, Perceived Stress Questionnaire, elaborată de Levenstein și colab. 1993, Scala de anxietate Spillberger și Scala de autoeficacitate SES, Ralf Schwarzer și Matthias Jerusalem, 1995.

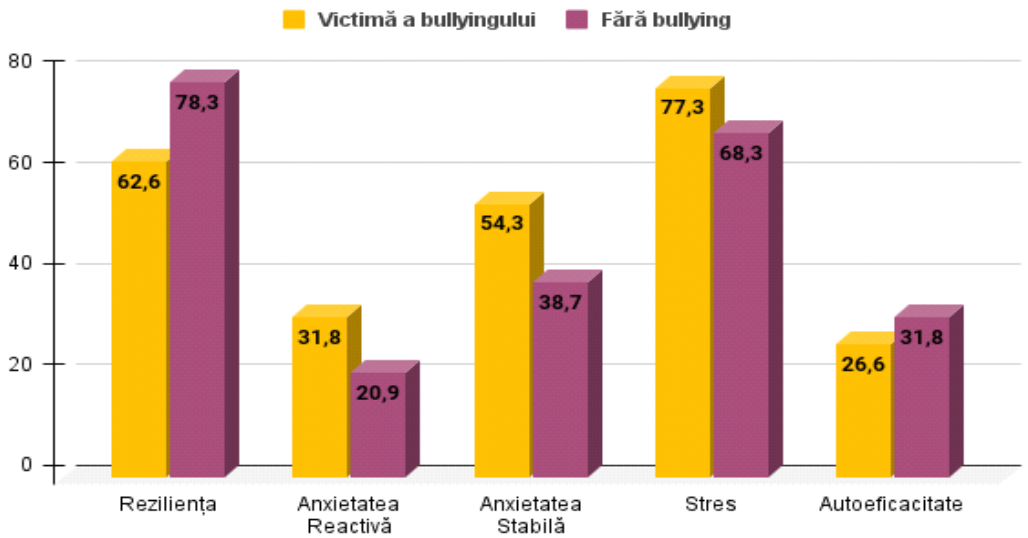

Figura 1. Reprezentarea grafică a mediilor obținute la starea psihoemoțională în fucție de prezența sau absența bullyingului

Analizând datele obținute, am constatat că există diferențe semnificative în manifestarea stării psihoemoționale la persoanele victime ale bullyingului comparativ cu persoanele fără experiența trăirii bullyingului, fapt determinat și prin intermediul Testului t: *reziliența* (victimă a bullyingului m=62,60, fără bullying m=78,30, t=-2,867, p=0,01), *anxietatea reactivă* (victimă a bullyingului m=31,80, fără bullying m=20,90, t=3,614, p=0,002), *anxietatea stabilă* (victimă a bullyingului m=54,30, fără bullying m=38,70, t=6,514, p=0,000), *stres* (victimă a bullyingului m=77,30, fără bullying m=68,30, t=2,956, p=0,008), *autoeficacitate* (victimă a bullyingului m=26,60, fără bullying m=31,80, t=-3,388, p=0,003). Datele obținute ne permit să afirmăm că starea psihoemoțională a persoanelor victime ale bullyingului este diferită de cea a persoanelor ce nu trăiesc experiența bullyingului, datorită presiunilor emoționale puternice la care sunt supuse.

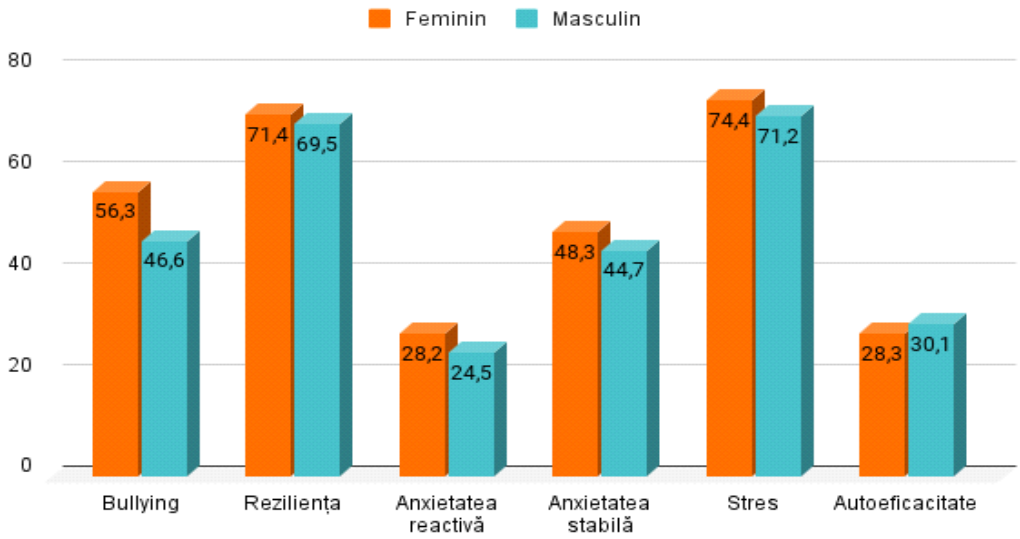

Figura 2. Reprezentarea grafică a mediilor obținute la bullying și starea psihoemoțională în funcție de genul subiecților

Analizând datele obținute, am constatat că nu există diferențe semnificative în manifestarea bullyingului și stării psihoemoționale la persoanele victime ale bullyingului, fapt determinat și prin intermediul Testului t: *bullying* (feminin m=56,30, masculin m=46,60, t=1,151, p=0,26), *reziliență* (feminin m=71,40, masculin m=69,50, t=0,288, p=0,77), *anxietate reactivă* (feminin m=28,20, masculin m=24,50, t=0,957, p=0,351), *anxietate stabilă* (feminin m=48,30, masculin m=44,70, t=0,836, p=0,41), *stres* (feminin m=74,40, masculin m=71,20, t=0,881, p=0,39), *autoeficacitate* (feminin m=28,30, masculin m=30,10, t=-0,939, p=0,36). Aceste rezultate ne arată că genul nu este un factor ce determină manifestarea bullyingului sau a stării psihoemoționale a persoanelor.

Cu ajutorul testului statistic Pearson, am identificat că există o relație puternică semnificativă între reziliență și autoeficacitate (r=0,566, p=0,009), între reziliență și anxietate reactivă (r=0,462, p=0,04), reziliență și anxietate stabilă (r=0,504, p=0,02). Nu

am identificat o relație dintre reziliență și stres (r=-0,359, p=0,1). Astfel afirmăm că cu cât o persoană are un nivel mai ridicat de reziliență, cu atât nivelul de autoeficacitate este mai ridicat, iar nivelul de anxietate este redus, și invers.

În concluzie putem menționa că starea psihoemoțională este influențată negativ de bullying, astfel, bullyingul necesită să fie cercetat mai mult în vederea diminuării consecințelor sale.

Referințe:

1. OLWEUS Dan, Bullying at school: Basic Facts and effects of a school based intervention Program, Journal of Child Psychology and Psychiatry, November 1994, vol. 35, No. 7, pp. 1171-1190, 0021-9630
2. RIGBY Ken, New perspectives on Bullying, Jessica Kimgsley Publishers London and Philadelphia, 2002, p. 30, 185302185302872

Recomandat
***Galina PRAVIȚCHI**, dr., lector univ.*